Un ideal măreț închinat ființei umane

On Aprilie 15, 2012

Facilitează accesul oamenilor la leadershipul tău, sădind în conștiința lor interesul față de adevăratele tale idealuri, virtuți și calități.

În filmul *„ Lionheart (1990) "*, despre care am discutat și în articolul precedent, personajul principal, Lyon Gaultier dezertează din Legiunea Străină și ajunge în Statele Unite ale Americii. Îl găsește pe fratele său între viață și moarte și pe soția acestuia, fără banii necesari pentru a-și îngriji copilul. Pentru a o ajuta el se implică în luptele ilegale.

Dar pe urmele lui sunt trimiși doi ofițeri strașnici, lipsiți de orice filozofie proprie - niște executanți perfecți, neînsuflețiți de nicio convingere, de nicio formă de bunăvoință și empatie - două caractere dure, create parcă de un creator tehnologic lipsit de orice urmă de sentiment. Oriunde se afla Lyon, își făceau și ei doi apariția, tot mai mânioși, îmboldiți de o voință tot mai acerbă de a-l prinde și de a-l aduce înapoi în legiune.

În finalul filmului, Lyon reușește să câștige cu mare dificultate lupta împotriva lui Attila. Epuizat, clătinându-se pe picioare, șovăitor, încredințat că va simți curând pedeapsa de care au parte toți dezertorii, își privește o clipă „umbrele", apoi se lasă complet în mâinile lor. Își ia rămas bun de la soția și fiica fratelui său, singurele rude care i-au mai rămas, pentru care făcuse toate aceste sacrificii. Apoi este urcat în mașină, flancat între cei doi ofițeri.

Dar ceva se întâmplă. Ceva neașteptat. Dintr-o dată, după câteva sute de metri, mașina se oprește. Cei doi ofițeri își întorc capul spre Lyon cu mândrie. Pentru prima oară pe chipul lor era întipărit sentimentul de înțelegere, alimentat de un dram de admirație - ca și cum un spirit fugar, altruist, s-ar fi strecurat în ființa lor și s-ar fi pierdut în labirintul existenței lor, făcându-i generoși - declanșând în ei, ca niște curente electrice, toate trăirile, toate valorile, toate emoțiile pe care o ființă umană este capabilă să le resimtă.

- Ești liber, Lyon. Întoarce-te la familia ta. Mult noroc !

Leadership: Imaginea a ceea ce ești în realitate prinde contur în momentul în care ți se revelează condiția de a vedea lumea în raport cu ceea ce te face să te simți liber?

În ce situație neașteptată survine momentul în care ți se revelează valoarea de ființă cauzală, despre care toată viața ai crezut că nu te definește? Probabil în acea situație în care reușești o evadare dintr-un context dur cum ar fi stăruința asupra imposibilului sau izolarea totală de lume în mijlocul unui pseudo-univers artificial și lapidar construit.

M-a impresionat încărcătura filozofică a următoarei afirmații, aparținând scriitorului Ştefan Zweig: *"Omul trebuie să fie predispus de a atribui voinței o putere ce se exercită asupra spiritualului, repercutându-se prin el în lumea materială."*

Voința unui om de a se depăși pe sine, consolidată prin extinderea propriilor orizonturi, a propriilor competențe și valori, este însoțită constant de un val de modificări care îi poate îndrepta pașii către o mai bună valorificare a propriilor puncte tari, a propriilor lui puteri interioare. Vindecându-l pe această cale de orice manifestări dușmănoase și extremiste, de orice vicii, de orice firimitură de conținut uman dăunător, de orice stare de spirit malignă.

Eficiența ta în leadership rezidă tocmai din această valorificare a punctelor tari, de îndepărtare a „reziduurilor" lăuntrice emoționale și mentale, prin descoperirea și împărtășirea valorilor, din redirecționarea propriilor tale trăiri, a propriei tale lumi de gânduri, spre acea realitate în care înțelegerea devine posibilă și acceptată unanim de oamenii din jur, și care creează anumite obligații morale de ambele părți.

Ceea ce te face să te simți liber este oportunitatea de a trăi măreția neprevăzutului ca răspuns la activarea nevoii de a schimba sensul unei existențe din care neantul a mușcat adânc.

A încerca să-i aduni pe oameni în jurul tău fără să determini transformarea lor prin întărirea legăturii tale cu ei, prin desăvârșirea și practicarea propriilor tale virtuți, – este ca și cum ai încerca să construiești un turn care se dărâmă continuu. Te vei întoarce mereu și mereu de unde ai plecat, vei cădea în patima cărămidarului, încercând să aranjezi din nou și din nou, aidoma unor piese de puzzle, cu un reînnoit și totuși atât de istovitor elan, cărămizile de bază ale leadershipului - fără de care evoluția ta nu va putea fi posibilă.

Tu cazi în patima cărămidarului?

Abilitatea de a te raporta emoțional și moral la ceilalți oameni este întotdeauna limitată de efortul tău de a descoperi fața ascunsă a suferinței, deznădejdii și neputinței, experimentate datorită unei nedreptăți sau a unei erori de judecată.

Leadership: Poți să dobândești o înțelegere corectă și completă a dimensiunii vieții printr-o asumare a răspunderii față de rezultatul unei experiențe de transformare indusă de ceea ce nu poți controla?

Ca lider, ai datoria să-ți menții constant caracterul nobil, să anulezi orice idealuri, valori și convingeri care nu-ți conferă stabilitate în relațiile cu ceilalți oameni. Deci, trebuie să-ți înzestrezi leadershipul cu însușirea de a respinge orice element de conținut cu caracter defectuos, și de a-ți menține constant echilibrul sufletesc și moral.

Ce anume i-a determinat pe cei doi ofițeri atât de reci în simțire și în fapte să se răzgândească la sfârșit și să-și abandoneze crunta misiune de a-l aduce pe Lyon înapoi în legiune? Şi-au recăpătat așa, dintr-o dată, omenia, nefiind influențați de niciun factor? Şi-au liniștit ei firea ranchiunoasă, sorbind o licoare miraculoasă, tămăduitoare, dotată cu proprietatea de a le curăța întreaga ființă și de a-i face mai buni, forțându-i să găsească calea cea mai adecvată de a se raporta la cei din jur?

Ca să reușești să modelezi materia din care e făcut omul, așa cum un meșteșugar priceput modelează lutul ca un adevărat creator, ca să înfrumusețezi trăsăturile sale, ca să-i modifici trăirile - atribuindu-le o cu totul altă caracteristică, mai întâi trebuie să sădești în conștiința lui interesul față de adevăratele tale idealuri, virtuți și calități.

A accepta un rezultat pe care nu-l poți controla este o virtute care constă în puterea de a îndura greutățile și neplăcerile vieții. A reuși o transformare în pofida acestui rezultat este măsura valorii pe care o aduci în lume.

Un ideal măreț închinat ființei umane indică orientarea ta și a leadershipului tău spre ceea ce este cu adevărat important atât pentru tine cât și pentru cei din jur - care te înțeleg, care adoptă convingerile tale și îți acceptă trecutul, care te sprijină în prezent și te încurajează în viitor.

Leadershipul implică modificări ale comportamentului și gândirii umane, atât în ceea ce privește liderul - prin propria investigare a Eu-lui, prin autocunoaștere și evaluare, cât și a oamenilor în fruntea cărora se află și asupra cărora trebuie să aibă o înrâurire binefăcătoare.

Binecuvântat este leadershipul ce are încorporat acest ideal măreț închinat ființei umane.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-ideal-maret-inchinat-fiintei-umane.html